

opusdei.org

List od Preláta (december 2007)

Pán je blízko, príde nás vykúpiť.
Pripravme si srdce aby náš Pán
mohol s potešením zavítať
doňho ako do svojho príbytku.

15.12.2007

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje
moje dcéry a mojich synov!

Práve sme v Diele začali *mariánsky rok* ako prejav vďaky Najsvätejšej Trojici prostredníctvom Panny Márie za zriadenie Prelatúry Svätého Kríža a Opus Dei pred dvadsiatimi piatimi

rokmi. Na tieto mesiace som vám navrhol niekoľko konkrétnych úkonov zbožnosti; avšak predovšetkým je dôležité, aby sa každý z nás každodenne intenzívne usiloval o dosiahnutie svätosti a o apoštolát prostredníctvom intenzívneho vrúcneho vzťahu k našej Nebeskej Matke.

Už don Álvaro nás viedol po mariánskej ceste v roku 1978 pri príležitosti zlatej svadby založenia Opus Dei. Skutočne je len logické a nutné utiekať sa pri takýchto významných výročiach zvlášť k našej Matke. Aj tu nasledujeme príklad nášho Otca. Jasne si spomínam na jeho radosť v roku 1954, keď pápež Pius XII. vyhlásil mariánsky rok vo všeobecnej Cirkvi, aby sme tak oslávili sté výročie vyhlásenia dogmy o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie. Svätý Josemaría nám vtedy pripomenul, že Opus Dei *sa narodilo a vyvíjalo pod ochranným plášťom*

Panny Márie. Preto je každodenný život Božích detí v tomto Božom Diele poprepletaný toľkými mariánskymi zvykmi. Svoju spokojnosť doplnil slovami: Len si pomyslite, akú som mal radosť, keď pápež zasvätil tento rok 1954 Najsvätejšej Panne (Svätý Josemaría, 9. 1. 1954).

Chcel, aby ste počuli tieto slová, pretože sa prihováral k nám všetkým. Navyše pomoc Panny Márie badáme v každom okamihu nášho života! Pokojne uvažujme nad touto ochranou v plodnom tichu modlitby a objavme s väčšou jasnosťou neustále pôsobenie našej Nebeskej Matky, až po zjavne najnepatrnejšie udalosti nášho života. Bola to ona, ktorá nás mocou svojho Syna toľkokrát uchránila pred osídlami nepriateľa duší, pomohla nám zvíťaziť nad pokušeniami, vďaka nej sme zvládli prekážky na našej ceste k Bohu. Bola to ona —pretože tak to chcel Pán— kto pre nás získal nové

svetlá a milosti, ktoré klíčili v našich srdciach, napriek osobnej nepatrnosti každého z nás.

V týchto prvých dňoch mariánskeho roku slávime novému k

Nepoškvrnenej Panne Márii: je to zvyk, ktorý vznikol v Cirkvi s cieľom pripraviť sa na veľkú slávnosť 8.

decembra. Ako nás učil svätý Josemaría, každý z nás ju žije osobne a spôsobom, ktorý považuje za najvhodnejší; zaiste s väčším úsilím o horlivý rozhovor s Pannou Máriou, s úprimnejšou snahou v modlitbe, v umŕtvovaní sa, v zamestnaní; ako aj s úsilím o to, aby sa príbuzní, priatelia a známi —čím viacerí, tým lepšie— priblížili k Ježišovi Kristovi prostredníctvom našej Matky. *K Ježišovi vždy ideme a «vraciame sa» k nemu cez Máriu* (Svätý Josemaría, *Cesta*, č. 495). Aké plány si si vytýčil, aby si presvedčil viac ľudí? Ako sa spojíš s touto prosbou k Márii, ktorá stúpa k nebu na celom svete? Túžiš

po tom, aby sa na svete čoraz viac rozšírila úcta k Panne Márii?

Adventné obdobie, ktoré tiež začíname, má byť podnetom k tomu, aby sme tieto týždne, ktoré ešte zostávajú do Vianoc, prežili s Pannou Máriou a so svätým Jozefom. Každý rok v tieto dni nám liturgia ponúka texty, ktoré sa na základe svojej naliehavosti ozývajú v duši; táto naliehavosť je tým väčšia, čím sme bližšie k 25. decembru. Tieto dni sú veľmi vhodné na to, aby sme meditovali na slovami, ktorými od úsvitu dejín Boh roznecoval v ľudských srdciach túžbu po Vykupiteľovi.

Už v prvých kapitolách knihy Genezis, bezprostredne po slovách o dedičnom hriechu nás Sväté písmo naplňa nádejou. Obracajúc sa na pokušiteľa, ktorý v podobe hada zvedol našich prarodičov, hovorí Pán: *Nepriateľstvo ustanovujem*

medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš pätu (Gn 3, 15). Je to prislúbenie vykúpenia, ktoré uskutočnil Ježiš Kristus, potomok ženy. A tiež tu vidíme, ako vo tmách, obraz úžasnej ženy —Matky Vykupiteľa—, nad ktorou diabolský had nebude mať žiadnu moc. Mária, úzko spojená so svojím Synom, dosiahne s ním plné víťazstvo nad nepriateľom duší. Vzhľadom na zásluhy Krista je uchránená od dedičného hriechu —s ktorým sa všetci rodíme— od okamihu jej počatia. Zostane navždy nepoškvrnenou, úplne svätou na tele i na duši: *Celá svätá*, ako ju vzývajú východní kresťania.

Počínajúc týmto prvým prislúbením, v liturgii adventného obdobia budeme znovu počuť hlasy prorokov dávnych čias v celej ich sile, ktoré zaznejú ako úžasná symfónia. Myslime na to, najmä v posledný

týždeň —bezprostredne pred sviatkom Narodenia Krista—, že Cirkev nedokáže skryť svoje nadšenie a prepukne v zvolanie plné úžasu: *Ó, Múdrosť Najvyššieho, ukáž nám cestu života!*, modlíme sa v liturgii 17.

decembra, v prvý z veľkých sviatkov, ktoré vyústia do Vianoc. *Ó, koreň Jesseho, prídi nás oslobodiť, nemeškaj!* A neskôr, s naliehavosťou: *Potomok z rodu Dávida, príď oslobodiť tých, čo žijú v temnotách hriechu! Príď zachrániť človeka, ktorého si stvoril z hlíny!* (Por. Rímsky misál, Zvolania pred evanjeliom, 17. až 24. decembra).

Dcéry moje a synovia moji, v plnej miere zvrúcňime toto naliehavé volanie Cirkvi. Pripravme si srdce už v týchto prvých dňoch adventu; pripravme ho tak, aby ho Pán našiel také čisté, ako je to len možné a aby náš Pán mohol s potešením zavítať do nášho srdca ako do svojho príbytku. Veľmi dobre vieme, že

žiaden z nás nie je hodným prijať ho; ale On, plný milosrdenstva, prevezme iniciatívu: prichádza nám naproti a dáva nám svoju milosť. Každé ráno k nám prichádza v Eucharistii. Dôsledná príprava na tento každodenný okamih je najlepším spôsobom ako sa duchovne pripraviť na jeho príchod na Vianoce. Modlím sa k nebu, aby ste vnímali zvolanie: *Zaobchádzajte mi s Ním s úctou!* (Por. Svätý Josemaría, *Cesta*, č. 531) v celej jeho hĺbke. Videli sme, že v živote Márie a Jozefa sa stalo skutočnosťou.

Zastavme sa na chvíľu, aby sme uvažovali nad slovami Benedikta XVI., že liturgia nepoužíva minulý čas —Boh prišiel— ani budúci čas —Boh príde—, ale používa prítomný čas: “Boh prichádza”. Ako vidíme, je to vid nedokonavý. čo znamená, že sa jedná o činnosť, ktorá sa uskutočňuje stále: deje sa, deje sa práve teraz a

bude sa diať taktiež v budúcnosti. V každom okamihu: “Boh prichádza”.

Sloveso “prichádzať” je slovesom “teologickým”, vrátane “teologálnym”, pretože vyjadruje niečo, čo sa týka priamo Božej podstaty. Preto, keď povieme “Boh prichádza”, znamená to jednoducho povedať slovo Boh, nakoľko je to jedna z jeho podstatných a charakteristických črt: je *Bohom-ktorý-prichádza* .

Advent pozýva veriacich, aby si uvedomili túto pravdu a aby podľa nej žili. Znie to ako spásonosné zvolanie, ktoré sa opakuje deň čo deň, každý týždeň, každý mesiac: Zobuď sa. Spomeň si na to, že Boh prichádza. Nie včera, nie zajtra, ale dnes, teraz. Jediný pravý Boh, “Boh Abraháma, Izáka a Jakuba” nie je Bohom, ktorý je v nebi a ktorý sa nezaujíma o nás a o náš život, ale je to Boh-ktorý-prichádza.

Je to Otec, ktorý na nás nikdy neprestáva myslieť a ktorý naplno rešpektuje našu slobodu a túži po stretnutí s nami, chce nás navštíviť; chce prísť, žiť uprostred nás, zostať s nami. Prichádza, pretože nás chce oslobodiť od zla a od smrti, od všetkého, čo nám bráni byť skutočne šťastnými. *Boh prichádza, aby nás spasil* (Benedikt XVI., Kázeň počas prvých vešpier 1. adventnej nedele, 2. 12. 2006).

Advent so sebou prináša výzvu, aby sme mysleli na to, že *Dominus prope* (Liturgia hodín, Druhé vešpery 1. adventnej nedele, krátke čítanie: *Flp* 4, 5), *Pán je blízko*. Dojíma ma každý rok toto zvolanie liturgie, ktoré môžeme interpretovať rôznym spôsobom, prispôsobujúc tieto slová duchovným potrebám každého z nás. Myslime viac na túto radostnú skutočnosť s čoraz väčšou hĺbkou, keď sa nám nasledovanie Krista zdá byť ťažké, náročné, s presvedčením,

že tento náš odpor pominie, ak sa budeme snažiť, aby sa táto blízkosť premenila na intimitu.

Dominus prope , okrem iného preto, lebo je uprostred našej duše v stave milosti; tak blízko, blízučko, že nemôže byť bližšie. Chce bývať s nami, v našom vnútri.

Môžeme tiež myslieť na *Dominus prope* , pretože sa blíži spomienka na ten vznešený okamih, v ktorom Všemohúci, *Omnipotens* , ktorý nič nepotrebuje, chcel ukázať — keď prišla plnosť časov— že jeho potešením je prebývať s ľuďmi, s každým jedným z nás: *deliciae meae esse cum filiis hominum* (Pris 8, 31), moja rozkoš je byť medzi synmi ľudskými.

Zvolanie *Dominus prope* nám poslúži taktiež na to, aby v nás posilnilo naše povolanie k apoštolátu. Usilujme sa denne, aby sa naše okolie dozvedelo, bez ľudských ohľadov, že Boh je

veľmi blízko a klope na dvere našej duše: *Otvor mi, sestra moja, priateľka moja, holubička moja, moja čistá* (Pies 5, 2), hovorí všetkým, ako nevesta v Piesni piesní. Je potrebné otvoriť mu hneď naše srdce, nedovoľme, aby dlho čakal: aby sa nám neprihodilo to, čo neveste tejto piesne pre jej neskorú odpoveď: *Otvorila som svojmu milému -lenže môj milý bol už preč, už ho tam nebolo* (Tamže ., 6).

Rozhodnime sa opäť sa dobre pripraviť na Vianoce. Sme v prvom adventnom týždni: Ako často sme už opakovali: *Veni, Domine Iesu* (Zjv 22, 20), Príď, Pane Ježišu? Ako často sme uvažovali nad slovami Písma, ktorých hlbší význam v týchto dňoch objavujeme: *rorate cæli* (Iz 45, 8), Roste, nebesá, zhora, z oblakov nech prší Pravda! Otvor sa, zem! Môžeme dodať, že Nebo sa otvorilo a otvára sa neustále, pretože Pán je s nami po celý čas; ale musíme sa rozhodnúť otvoriť naše srdcia, našu zem, aby sa

nasýtila tohto Božského dažďa,
milosti, ktorá nás chce uzdraviť,
posvätiť a urobiť nás užitočnými.

Obdobie adventu znamená čas
nádeje. Práve včera, 30. novembra,
vydal svätý Otec druhú encykliku,
ktorá nesie názov *Spe salvi* : Boli sme
vykúpení nádejou. Jej čítanie a
meditovanie nad jej obsahom nám v
týchto týždňoch pomôže prežiť
Vianoce s väčšou hĺbkou.

Keď píšem tieto posledné riadky,
obraciam sa na nášho Otca, aby nás
naučil hľadať Krista s takou
pozornosťou, s akou on brával do
svojich rúk sošku malého Ježiška,
kópiu sošky, ktorú uctievaly sestry
sv. Augustína v kláštore Santa Isabel
v Madride.

Zostaňme aj naďalej zjednotení v
modlitbe a v úmysloch, *utiekajme sa*
obzvlášť o príhovor Najsvätejšej
Panny Márie.

S láskou vás žehná,

váš Otec,

+Javier

Rím, 1. decembra 2007.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-
december-2007/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-december-2007/) (20.04.2025)